

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.059/2016/3.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Radnay Márta ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Palotás Gábor ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.057/2015/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.4739/2012/70.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.057/2015/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

A le nem rótt 291.900 forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes munkaviszonyát az alperes 2006. július 19-én kelt rendes felmondással szüntette meg szervezeti átalakításra, létszámcsökkentésre, minőségi cserék lebonyolítására, a munkaköri rendszer átalakítására hivatkozással. A felmondást az alperes képviselőjében K.B. számítástechnikai vezető írta alá.
- [2] A Fővárosi Bíróság 59.Mf.638.999/2009/3. számú jogerős közbenső ítéletével a munkaviszony megszüntetés jogellenességét állapította meg, amely döntést a Kúria Mfv.I.10.474/2011/4. számú közbenső ítéletével hatályában fenntartott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes ezt követően előterjesztett módosított keresetében szabadságmegváltás címén 2.919.269 forint tőkét és annak kamatát, átalánykártérítés címén 12 havi átlagkeresetnek megfelelően 8.498.364 forint tőkét és kamatát kérte, vagyoni kártérítés címén a 2006. október 12. - 2010. október 5. közötti időszakra vonatkozóan rokkantsági nyugdíja és az alperesnél elérhető átlagkeresete különbözeteként elsődlegesen nettó 5.772.826 forint tőkét és annak kamatát, másodlagosan a járulékokkal igen, de adóval nem csökkentett összegeként 12.125.666 forintot és annak kamatát igényelte. Nem vagyoni kártérítés címén 3.000.000 forint iránti igényt terjesztett elő ezen összeg kamataival együtt.
- [4] Az alperes a felperes igényeit részben alaptalannak, részben eltúlzottnak találta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.4739/2012/70. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 12.125.666 forint elmaradt munkabért és annak kamatát, 3.540.985 forint átalánykártérítést, 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést valamint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [6] A felülvizsgálati eljárásban vizsgálendő szabadságmegváltással kapcsolatos igényt elutasította, kifejtette, hogy a felperes az általa igényelt időszakra elmaradt munkabérben is részesült, így a szabadság pénzben történő megváltása kétszeres értékelést jelentene. A szabadság eredeti rendeltetése az, hogy a munkavállaló a munkaviszony fennállása során fizetett távollétben részesülhessen, azaz díjazás mellett pihenhessen, és ezáltal hosszútávon is megőrizhesse a munkára képes állapotát. A pénzbeni megváltás csak abban az esetben megengedett, ha a munkavállaló nem tudta igénybe venni ezen díjazott távollétet, pihenést a

munkaviszony megszűnésének időpontjáig, hanem munkavégzéssel töltötte az érintett időszakot. A felperes esetében azonban ez nem valósult meg. A fenti álláspontot támasztja alá az EBH1999.48. számú elvi határozat, amely kimondja, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetésénél az elmaradt munkabérrel díjazott időre további díjazás szabadságmegváltás címén nem jár.

- [7] A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.057/2015/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az alperesi marasztalás összegéből az elmaradt munkabér címén megítélt, de jövedelempótló kártérítésnek minősülő fizetési kötelezettséget mellőzte, e címen előterjesztett kereseti kérelmet elutasította. Az átalánykártérítés és a nem vagyoni kártérítés összegét felemelte, és az alperest a felperes részére perköltség fizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan tekintette elutasítottnak a felperes keresetét.
- [8] A szabadságmegváltás tekintetében a felperes fellebbezését alaptalannak minősítette. Tényként rögzítette, hogy a felperes elmaradt munkabért a kérdéses időre nem kapott. Ez azonban önmagában a szabadságmegváltás iránti igényét nem teszi megalapozottá. A felperes saját nyilatkozata szerint az egészségi állapotánál fogva munkavégzésre alkalmatlan volt, 2006. december 12-étől rokkantsági nyugdíjba került.
- [9] A Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (továbbiakban régi Mt.) 130. § (2) bekezdésében felsorolt esetek között nem szerepel a rokkantság, illetőleg az amiatti keresőképtelenség időtartama olyan időként, amelyre a munkavállalónak munkavégzés hiányában is szabadság járna. A másodfokú bíróság így az elsőfokú bíróság elutasító döntését e körben helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését, és az alperes szabadságmegváltás fizetésére kötelezését kérte a perköltségben való marasztalás mellett. Összegezésében 2.919.269 forintban és annak kamatában határozta meg igényét.
- [11] A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes a felmondás kézhezvételét követően a munkáltatói magatartás miatti súlyos pszichés problémákkal keresőképtelen táppénzes állományba került. Az Országos Orvosszakértői Intézet Orvosi Bizottságának szakvéleménye szerint 3. csoportba tartozó rokkant, amelynek alapján igénybejelentésére a Fővárosi és Pest Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 2006. december 21-én kelt határozatával 2006. december 12. napjától rokkantsági nyugdíjat állapított meg.
- [12] A felperes a szabadságmegváltás iránti igény tekintetében a perben kezdettől fogva hivatkozott a Kúria EBH2000.248. számú elvi határozatára, amely tényállása jelen perrel megegyező.

- [13] A Kúria az egységes joggyakorlat érdekében az elvi határozatában kifejtette, hogy az orvosilag megállapított, a további táppénzes állománytól függetlenül véglegesen kialakult egészségi állapota miatt munkavégzésre alkalmatlan munkavállaló jogviszonya szünetel. Ugyanakkor a szünetelési időtartam a régi Mt. 130. § (2) bekezdés a) pontja szerint minősül, azaz a munkavállalót ezen időre szabadság illeti meg.
- [14] Minderre tekintettel a jogerős ítéletnek a szabadságmegváltás elutasítására vonatkozó rendelkezése, és az e körben kifejtett jogértelmezése jogszabálysértő, illetve a Kúria elvi határozatába ütköző.
- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [17] A Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Így kizárólag a felperes szabadságmegváltás iránti igényének megalapozottságát kellett értékelni.
- [18] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként az Mt. 130. § (2) bekezdés a) pontját jelölte meg, így jelen eljárásban azt kellett vizsgálni, hogy a felperesnek rokkantsági nyugdíjára figyelemmel a szabadságmegváltás iránti igénye megalapozott-e.
- [19] A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes az igényérvényesítés időszakára elmaradt munkabérben nem részesült, de saját nyilatkozata alapján is ebben az időszakban munkavégzésre alkalmatlan volt, 2016. december 12-én rokkantsági nyugdíjba is került.
- [20] A másodfokú bíróság ítéletében helytállóan értelmezte az Mt. 130. § (2) bekezdésében írtakat, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a törvény nem tekinti a rokkantság, illetve az e miatti munkaképtelenség idejét olyannak, amelyre munkavégzés hiányában is megilleti a munkavállalót a szabadság.
- [21] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott az EBH2000.248. számú elvi határozatban foglaltakra, ugyanis jelen jogvita eldöntésére az kihatással nem lehetett. A hivatkozott döntésben más tényállás szerepelt, azon perben a felperes rokkantságát jóval ezelőtt már megállapították, hogy rokkantsági nyugdíjba került volna, ami a felperes esetében nem volt megállapítható.

Záró rész

- [22] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.

§-ának (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részt nem érintve.

[23] Az alperesnek a perben igazolt költsége nem merült fel, ezért erről határozni nem kellett a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján.

[24] A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli, mivel a 6/1986. (VI.26.) IM rendeletnek a keresetindításkor hatályban volt 2. § (1) bekezdés f) pontja alapján a per tárgyi költségmentesség alá esett.

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. szeptember 28.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Nné

tisztviselő